

Tiden gør det ønskeligt for disse Lande at tilslutte sig en paa det nævnte Udkast hvilende Konvention, har der siden da mellem Danmark og Sverige været ført Forhandlinger om Afslutning af en saadan Konvention, og den danske Udenrigsminister og den herværende svenske Gesandt har under den 18. November 1946 i København undertegnet en *Konvention* mellem Danmark og Sverige om Formidling af Arbejdskraft m. v.

Som et Led i Bestræbelserne for at overføre ledig Arbejdskraft imellem Danmark og Sverige bestemmes det heri først, at de kontraherende Lande nedsætter et *Fællesudvalg* bestaaende af en eller flere Repræsentanter for de enkelte Landes centrale Arbejdsanvisningsmyndigheder, hvis Opgave det er at følge Bevægelserne paa Arbejdsmarkedet i de enkelte Lande.

Det fastsættes dernæst, at et Lands centrale Arbejdsanvisningsmyndighed kan rette Anmodning til den tilsvarende Myndighed i det andet kontraherende Land om at formidle *Overførelse af egnet Arbejdskraft*. Det paahviler da den Anvisningsmyndighed, som modtager en saadan Anmodning, at yde den anmodende Myndighed Hjælp ved at undersøge Muligheden for at bistaa ved den begærede Arbejdsformidling. Saafremt der imidlertid ikke findes egnet Arbejdskraft i det Land, hvorfra Arbejdskraften søges, eller hvis den tilbudte Arbejdskraft ikke kan beskæftiges, meddeler den centrale Arbejdsanvisningsmyndighed, at Formidling ikke kan finde Sted. Saafremt den centrale Arbejdsanvisningsmyndighed skønner, at der som Følge af Formidlingen straks eller inden for en nærmere Fremtid maa antages at ville opstaa Knaphed paa egnet hjemlig Arbejdskraft eller Arbejdsløshed inden for det faglige eller stedlige Omraade, som omfattes af den ønskede Formidling, meddeler den centrale Arbejdsanvisningsmyndighed, at den ikke kan medvirke til Formidling.

Det bestemmes endelig, at saafremt en ledig Arbejder gennem sit Lands centrale Arbejdsanvisning søger Arbejde i det andet Land, paahviler det Arbejdsanvisningen at oversende til det paagældende Lands centrale Arbejdsanvisnings-